



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 596/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], zastúpenej JUDr. Milanom Szöllössym, advokátom, Mlynská 28, Košice, proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 11C/244/2016-345 z 21. júla 2025 takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci**

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu č. k. 11C/244/2016-345 z 21. júla 2025. Žiada, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada o náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd prvýkrát vo veci samej rozhodol rozsudkom z 29. augusta 2018, ktorým čiastočne vyhovel žalobe sťažovateľky a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V rámci prvého odvolacieho konania došlo k zrušeniu rozsudku súdu prvej inštancie uznesením odvolacieho súdu a vráteniu veci na nové rozhodnutie okresnému súdu. Okresný súd opätovne rozhodol vo veci samej rozsudkom z 22. januára 2020 tak, že žalobe sťažovateľky opätovne čiastočne vyhovel, vo zvyšku žalobu zamietol a priznal sťažovateľke nárok na náhradu trov konania z prisúdenej istiny v rozsahu 100 %. Odvolací súd na základe odvolania rozhodol rozsudkom z 8. septembra 2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej potvrdil a modifikoval výrok o nároku na náhradu trov konania prvoinštančného konania upresnením, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Ďalším výrokom rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu

sťažovateľka nepodala dovolanie a ani ústavnú sťažnosť. Súd prvej inštancie následne rozhodol o výške náhrady trov uznesením vyššieho súdneho úradníka z 31. marca 2022, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sťažovateľke 5 939,28 eur. Žalovaný proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal sťažnosť, o ktorej okresný súd rozhodol napadnutým zmeňujúcim uznesením tak, že sťažovateľke priznal náhradu trov 3 249,09 eur. V relevantnej časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že pre účely rozhodovania o výške trov je záväzný výrok súdu, a ten jednoznačne právoplatne priznáva sťažovateľke nárok na náhradu trov iba prvoinštančného konania. S ohľadom na túto skutočnosť sťažovateľke náhrada trov prvého odvolacieho konania nepatrí.

## **II.**

### **Argumentácia sťažovateľky**

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta, že výrok o nároku na náhradu trov konania (v druhom rozsudku okresného súdu) zahŕňal aj nárok na náhradu trov prvého odvolacieho konania, keďže odvolací súd rozhodol zrušujúcim uznesením, ktorý neobsahoval výrok o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku). Zastáva preto názor, že okresný súd napadnutým uznesením rozhodol nesprávne, ak jej náhradu trov za úkony právnej služby uskutočnené v rámci prvého odvolacieho konania nepriznal. Tvrdí, že krajský súd výrokom svojho potvrdzujúceho rozsudku výrok súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania nezmenil, teda tým priznal nárok na náhradu trov za dovtedajšie konania vrátane prvého odvolacieho konania, ktoré skončilo uznesením o zrušení rozsudku súdu prvej inštancie. Vychádzajúc z tejto argumentácie, zastáva názor, že okresný súd postupoval v rozpore s právom na spravodlivý proces, keď sťažovateľke odmietol priznať náhradu trov konania aj za úkony právnej služby vykonané v prvom odvolacom konaní. Závery okresného súdu považuje za nedostatočné a arbitrárne.

## **III.**

### **Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti**

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je nesúhlas sťažovateľky s odôvodnením napadnutého uznesenia okresného súdu, ktoré považuje za arbitrárne a vecne nesprávne.

5. Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu konštatuje, že okresný súd vyhodnotil relevanciu námietok žalovaného správne, keď konštatoval, že v danom štádiu konania súd rozhodoval len o výške náhrady trov konania na základe právoplatného výroku rozsudku o nároku na náhradu trov konania, ktorý bol krajským súdom upresnený tak, že v rámci rozhodovania súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania má okresný súd rozhodnúť len o výške trov prvoinštančného konania a nie aj výške trov prvého odvolacieho konania. Tento výrok rozsudku krajského súdu, z ktorého okresný súd vychádzal, nadobudol právoplatnosť, a preto bol aj pre súd prvej inštancie záväzný. Okresný súd viazaný týmto výrokom o nároku na náhradu trov konania a príkazu súdu rozhodnúť len o výške trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že za úkony právnej služby týkajúce sa odvolacieho konania náhradu trov nepriznal, keďže absentoval výrok, ktorý by mu priznanie náhrady trov za tieto úkony umožňoval. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu založené na interpretácii neštandardného výroku o nároku na náhradu trov konania nie je možné považovať

ani za zjavne neodôvodnené, ani za arbitrárne. V plnej miere rešpektuje právoplatný výrok súdu vyššej inštancie, ktorý nebol zrušený. Pokiaľ sťažovateľka namieta, že okresný súd nepostupoval v súlade so zákonom, mylí sa, keďže namietaná nesprávnosť výroku o výške náhrady trov prvoinštančného konania bola založená sporným výrokom rozsudku krajského súdu, ktorý modifikoval pôvodný výrok súdu prvej inštancie tak, že okresnému súdu prikázal rozhodnúť len o trovách, ktoré vznikli v konaní pred súdom prvej inštancie, čím vylúčil možnosť priznať náhradu trov za úkony, ktoré boli realizované v rámci prvého odvolacieho konania.

6. Ústavný súd v tejto súvislosti dodáva, že sťažovateľka k ústavnej sťažnosti pripojila len kópiu sťažnosťou napadnutého uznesenia, preto ústavný súd vychádzal len z obsahu ústavnej sťažnosti a odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu. Dôvody, pre ktoré krajský súd upresnil výrok o nároku na náhradu trov konania, neboli sťažovateľkou spochybnené. V rámci uvedeného je potrebné konštatovať, že v ústavnej sťažnosti neboli uplatnené žiadne relevantné námietky, ktoré by preukázali nesprávnosť úvahy okresného súdu, ktorá by zároveň dosahovala ústavnoprávnu relevanciu. Samotný nesúhlas s názorom okresného súdu ešte neznamená porušenie označených práv sťažovateľky.

7. Ústavný súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že rozhodnutia o trovách konania meritórne preskúmava iba celkom výnimočne, a to v prípadoch, ak samotné rozhodnutie všeobecného súdu je takým excesom z požiadaviek kladených na spravodlivý proces alebo ide o také extrémne vybočenie z princípu spravodlivosti, že je spôsobilé zasiahnuť do ústavnoprávnej roviny, a teda i do základných práv účastníka konania, ktorý podal ústavnú sťažnosť. Inak povedané, problematika náhrady trov konania by mohla dosiahnuť ústavnoprávny rozmer len v prípade extrémneho vybočenia z pravidiel upravujúcich toto konanie, k čomu by mohlo dôjsť najmä na základe takej interpretácie a aplikácie príslušných ustanovení aplikovaného právneho predpisu, ktorá by v sebe zahŕňala črty svojvôle.

8. Ústavný súd preto po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia a argumentácie v ústavnej sťažnosti dospel už pri jej predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi napadnutým uznesením okresného súdu a obsahom označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol v celom rozsahu ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 16. októbra 2025**

**Luboš Szigeti**  
**predseda senátu**